

Faderlig hensyn.

Vi tillater oss å gjengi et brev som professor Wilhelm Keilhau den 25. januar 1949 sendte en av våre meningsfeller:

" Fru N. N.

25. 1. 1949.

Ad Deres brev:

Jeg foreslo i London en ganske annen ordning av straffebe-
stemmelsene enn den som ble vedtatt. Jeg uttalte meg sterkt
mot Landssvikanordningen den eneste gang den ble offentlig
drøftet i London. Jeg mener personlig at passivt medlemskap
i NS ikke kan rammes av strl. § 86 etc. og flg. heller ikke,
forsåvidt ~~angår~~ angår tiden før den første Landssvikanord-
ningen, av Landssvikloven. Jeg er uten ansvar for hele opp-
gjøret. Jeg har bare avholdt meg fra offentlig kritikk for-
di min eldste sønn ble rammet.

Ærbødigst

W i l h e l m K e i l h a u."

Det er en mer enn vanlig fintfølende mann som har skrevet dis-
se linjene. Vitenskapsmannen, professoren, Wilhelm Keilhau, fore-
trakk å stikke sin mening under stol "fordi hans eldste sønn ble
rammet" ! Det var såvisst ikke alle medlemmer av eller tilhengere
av Londonjussen som var tilsvarende fintfølende når det gjalt in-
habiliteten, endda de ^{hadde} hadde en vesentlig sterkere grunn til ~~å~~
~~ha vært~~ det.

Antagelig må professor Keilhau hatt andre og mere avgjørende
betenkeligheter ved å gjøre offentlig rede for sitt standpunkt.
Hvilke var disse betenkeligheter ? Og hvem hadde foranlediget dem ?
Han har ellers ikke vært redd for å ytre seg, den samme herr Keil-
hau. Men i dette tilfelle synes han å være blitt utstyrt med munn-
kurv.

Det var på høy tid det ble løsnet på den !

H. G.